

## Miquel Bauçà, obra i mite

**En poc temps han sortit dos llibres sobre ell · VilaWeb ha parlat amb alguns dels escriptors i editors que el van conèixer**

En pocs mesos han sortit al carrer dos llibres que parlen de [Miquel Bauçà](#): ara acaba d'arribar a les llibreries 'Poesia és el discurs. Miquel Bauçà' ( [Leonard Muntaner](#)), una aproximació a la seva figura i a la seva obra; i al maig es va publicar ' [La mort de Miquel Bauçà](#)' (Fonoll) d'Abel Cutillas, una novel·la 'sobre la mort de Miquel Bauçà', precisa Cutillas a VilaWeb. Una mort solitària que ha contribuït a alimentar l'interès per aquest escriptor.



'Hi ha un debat obert al voltant de la gent que va conèixer Bauçà: n'hi ha que defensen que l'obra s'ha d'analitzar independentment del personatge i n'hi ha que sostenen que el personatge existeix i que amb la seva actitud mateixa i amb la seva mort va construir un mite', comenta a VilaWeb [Bernat Puigtobella](#), l'últim editor de Miquel Bauçà. 'El fet que s'aïllés de la societat i de la seva família va atraure els lectors: quan fas un buit, la gent se sent absorbida.' I és clar, Puigtobella també té una posició en aquest debat: 'No s'ha de prescindir del personatge de Bauçà. Totes les nacions s'alimenten de mites. El personatge, el va forjar ell mateix i no som ningú per desmuntar-lo o ignorar-lo. Tot i així, hem de tenir en compte que és l'obra que alimenta el mite i no al revés. No hem de fer servir el mite per enfosquir l'obra.'

### El bar l'Estudiantil

Puigtobella i Bauçà es van conèixer l'any 2000 a l'editorial [Empúries](#). L'escriptor li enviava un sobre amb un disquet que contenia allò que escrivia. Era la manera de comunicar-se de Bauçà, que no tenia ni correu electrònic ni telèfon. 'La funció que jo complia era de còpia de seguretat; me n'enviava una versió i ell continuava modificant els seus escrits. Allò que Bauçà escrivia, jo ho ordenava alfabèticament, cosa que em permetia d'anar introduint les modificacions que m'arribaven.' Bauçà citava l'editor al bar Estudiantil, situat a la plaça de la Universitat de Barcelona, per discutir allò que escrivia. (Ve't ací una [conversa](#) entre Puigtobella i Bauçà en aquell bar.)

### Una escriptura compulsiva, però conscient

Abans de Puigtobella, l'editor d'Empúries era Xavier Folch. 'L'única manera de comunicar-se amb Bauçà era a través de l'apartat de correus', explica Folch a VilaWeb. 'Ens vam conèixer a la universitat i quan vaig fundar l'editorial Empúries, l'any 1984, em va presentar un original que després va ser 'Carrer Marsala.' De l'estil literari de Bauçà, Folch en diu: 'Escrivia cada dia i d'una manera compulsiva, però era molt conscient d'allò que feia.' 'A partir del llibre ' [El canvi](#)', Bauçà va escriure sumant, agregant text; per això els llibres posteriors són més extensos.' I del mite: 'Va esdevenir un personatge, però va ser d'una manera involuntària; Bauçà necessitava viure al marge de la societat.'

### 'Carrer Marsala'

Per Folch, les millors obres de l'escriptor són 'Una bella història (Poemes d'un fugitiu)' ( [Proa](#), 1962) i 'Carrer Marsala' (Empúries, 1985), un dels llibres més elogiats, amb el qual va guanyar el premi Ciutat de Barcelona, que no va recollir. El títol d'aquest llibre és tret del nom del carrer on s'estava el seu amic, l'escriptor [Jordi Coca](#). 'Venia a casa, al carrer de Marsala, i discutíem el llibre: me'l llegia i em deia que, si cap part no m'agradava, aixequés la mà per fer-li-ho saber. Escrivia en paper continu i, allò que decidíem que no ens agradava, ho anava tallant. Encara guardo un tros de paper d'allò que no s'hi va incloure, tan llarg com el 'Carrer Marsala' definitiu'. També per Coca 'Carrer Marsala' és una de les millors obres de Bauçà.

### El mite de Greta Garbo

Coca va conèixer en Bauçà a la primera dels anys setanta a casa de [Jaume Fuster](#) i de [Maria Antònia Oliver](#). En el debat sobre el mite de Miquel Bauçà, Coca entén que l'obra s'ha de llegir independentment del personatge i que no s'ha analitzat com calia. 'La perspectiva crítica que s'aplica a l'obra de Bauçà deriva de la mitificació d'una personalitat que, per mi, era malalta. La gent hi veu una genialitat, però crec que és com riure's de la gepa d'un geperut. Amb Miquel Bauçà va passar com amb la Greta Garbo, que com menys coses se'n sabien, més creixia el mite.'

### La vida privada dels escriptors

Qui també creu que s'ha de destriar el mite de l'obra és l'escriptor [Biel Mesquida](#). 'Quan llegeixo, no em demano què feia l'autor en la seva vida privada. Una cosa és la persona i una altra la seva obra.' Mesquida va conèixer en Bauçà els anys seixanta a casa del poeta [Josep M. Llompart](#), on anaven a recitar poemes i on també va coincidir amb [Blai Bonet](#).

### Bauçà, un germà gran

Continua dient Mesquida: 'En Miquel Bauçà era una persona molt normal, encara que molta gent que no el coneixia li hagi volgut posar l'etiqueta de misteriós i estrany. Per mi, en Bauçà era com un germà gran que admirava. Tenia idees molt intel·ligents i visionàries i em parlava de llibres que jo després em comprava.' La cosa més important a tenir en compte d'en Bauçà és que va donar vida a la llengua catalana com pocs escriptors del segle XX: 'La seva llengua és per a despertar, per a fer somiar i per a fer pensar.' Per això opina que, encara que Miquel Bauçà no volgués, s'hauria d'haver traduït a les altres llengües, perquè tenia una potència europea i mundial.'

Per Xavier Folch, en canvi, la raó que explica que Bauçà fos un poeta oblidat és una altra: 'Va ser reconegut per la crítica perquè va rebre moltíssims premis literaris, però seria estrany que la seva obra tingués un públic gaire extens perquè tenia un món interior tan ric que difícilment podia interessar tothom.'

13 juliol 2009

Una notícia de VilaWeb.cat

Edició GENERAL

<http://www.vilaweb.cat>

[Enllaç permanent](#)